

உ

கணபதி நூலை

வேதாரணிய மென்னும் வடமொழி நாமந்

தாங்கிய

மறைசைப்பதியில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

வீரகத்தீர்ச்சேதக விநாயகர்

இருபா விருபஃது.

இஃது

ஷே யூர் மகா-ரா-ர ஸ்ரீ

மாணிக்கப்பட்டாரக ரவர்கள்

குமாரர்

சோமல்கந்த பட்டாரகரால்

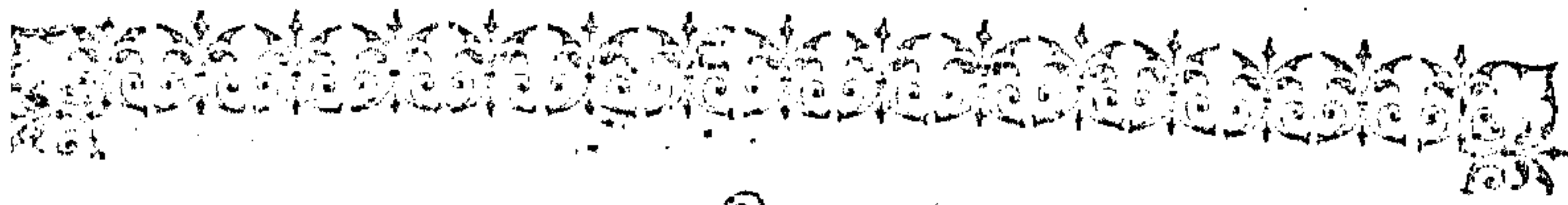
இயற்றப்பட்டு

நானை:

“மகாராணி யவர்கள் அச்சுக்கூடத்திற்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசய வருடம் இடபரவி கவு.

கணபதி துணை

சிறப்புப் பாயிரம்,

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவு
லாவர்களுடைய மருமகரும் வித்துவசிரோம
ணியமாகிய பொன்னம்பல பிள்ளையவர்க
ளியற்றியது.

இந்த இருபாவிருபது என்னும் பிரபந்தம்
மறைசுப் பதியில் வாழும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த
பட்டாசுவரர்களா லியற்றப்பட்டு வீரகத்திச்
சேதகப் பெருமானுடைய திவ்விய சந்திதியிற்
பற்பல அறிஞர் ஒருங்கு கூடியிருக்கும் பொழு
தில் அரங்கேற்றப் பட்டது. இப்பிரபந்தம் இய
ற்றினோர் மிக இனையராயினும் இயன்றவரையி
ற் சொற்குவை பொருட் சுவைநிகழ இயற்றின
மையனோக்கிக் களி கூருகின்றேன்.

இங்ஙனம்

யாழ்ப்பாணம்

ந. ச. பொன்னம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

நாகை வெளிப்பாளையம் சன்மார்க்க வித்தியா
சாலை உபாத்தியாயர் மகாநா-நா-ஸ்ரீ

அ. அருணாசல சாஸ்திரிகள்

இயற்றியது

வெண்பா

நன்மறைசை வீரகத்தி நம்பரநு ளாலவற்கே
கொன்மருவு மோரிருபாக் கூறினான்—சொன்
[மருவு]

மாணிக்க பட்டா ரகரநுள்சோ மாஸ்கந்த
மாணிக்க வித்வ மணி.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில் ஸ்ரீமது, அம்பிகை
பாக வுபாத்தியாயர் குமாரர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

பொன்னம்பலபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசைவெண்பா

ஆரணத்தி னர்ச்சனை கொளாரணிய வீரகத்
வாரணத்தி னற்சரணீ வான்பொருளாய்ப்—

ரணத்தின்

ஆமாக்கந் தந்திசைக்கு மாநமிழ்தா மன்பினியை
சோமாக்கந்தக் கவினான் சொல்

கட்டளைக்கவிப்பா

தாரகத்துட் பொருளாய் மறைசைப்பதி தானு

கந்த

சிறப்புப்பாயிரம்

வீரகத்திப் பெருமானடி வேண்டிருபா னிருபா
 நாரகத்திற் பொலி சொன்மலர்மலை நயந்தணி
 (ந்தான்) *

பாரகத்திற் பொலிமாணிக்கதேசிகன்பாலனன்றே
 அறுசீர்க்கழி நெடி லாசிரிய விருத்தம்

நான்மறைகளொரு ஞான்றுபுசித்தேத்து

நாதர் மறைசைப்பதியினவிவிராமன்

ஞன் மருவு பழி யொழியவருள் செய்தாண்ட

தந்திமுக வீரகத்தித் தலைவனார்க்குத்

தேன்மருவு முச்சுவையுங் குதிகொண்டாடத்

திகழிருபா விருபதியை சிறப்பி னீந்தான்

வான்மலியும் புகழ்படைத்த சோமார்க்கந்த

வளர்ஞானவ ரோதயனாங்கலைவல்லோனே

யாழ்ப்பாணம் வரணியாதீனம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ

ஐ. சாமிநாத பண்டாரச்சந்திதி அவர்கள் மரு

மகரும் வேதாரணிய பட்டாரகர் குமாரருமாஜி

ய மகா-நா-நா-ஸ்ரீசுந்தர பட்டாரகரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா

சீர்மலி மணியமை வார்ம்தில் புடைசூழ்

இருக்கே யாதி சுருக்கமி விசைசேர்

வேத நான்கு மோது முறைப்படி

யருச்சனை யதனை யாற்று தலத்துறை

கங்கைசேர் முடியுடை மங்கைதன்பாகன்

சிறப்புப்பாயிரம்

பாணிய தனிற் காணியன் மாங்கனி
கைத்தலங் கொண்ட கருணையங் கடலா
மிராமன் பழிகெடுத் திசைவுறப் பெற்ற
வீர கத்தி விற்றச்சேத கனென
விரும்பெயர் கொண்ட வொருவன் மலரடிச்
கிலக்கியத் துயர்ந்த கலக்கமில் சீர்பெறு
சிந்தா மணியே சிலப்பதி கார
மணிமே கலையே குண்டல கேசி
வளையா பதியென வாய்த்தவைங்காப்பியம்
அக்கர முதலா மைந்திலக்கணமுறை
முற்றுமுணர்ந்த மொயம்புடைக் கவி னுனுங்
குசைநுனி தானுங் கூரிய தலவென
விசைமதி யுடையனு மிசைமதி யுடையனுஞ்
சித்தாந்தமென்னுந் தெளிபுனற் கடலை
வற்றப் பருகி வாய்ந்தமானாக்கர்
அகவிரு ளென்னு மருனையமாய்ந்து
போதப் பைங்கூழ் பொலிவுற் றேங்கத்
சாத்திரத் துளிபெய் தாராதரமுமா
மாணிக்கபட்டா ரகனெனு நாமம்
பேணுமாசிரியன் பெருந்தவ மதனாற்
பீடுடன் வாய்த்த பெருங்கவி வாணன்
சோமாக் கந்தத் தொல்லபி தானம்
பெற்ற பட்டாரகன் சொற்றவிவ் விருபா
விருப ததனை யியம்பக் கேட்டுளஞ்
குலுடை முதிற்ருலஞ் சூழ்ந்தன கண்ட

சிறப்புப்பாயிரம்

மஞ்சைஞக் குழாங்கண் மகிழ்ந்ததேமானப்
பலகலை யுணரும் பண்புடைக்
கலைஞர்க டொகுதி களித்தன மிகவே.

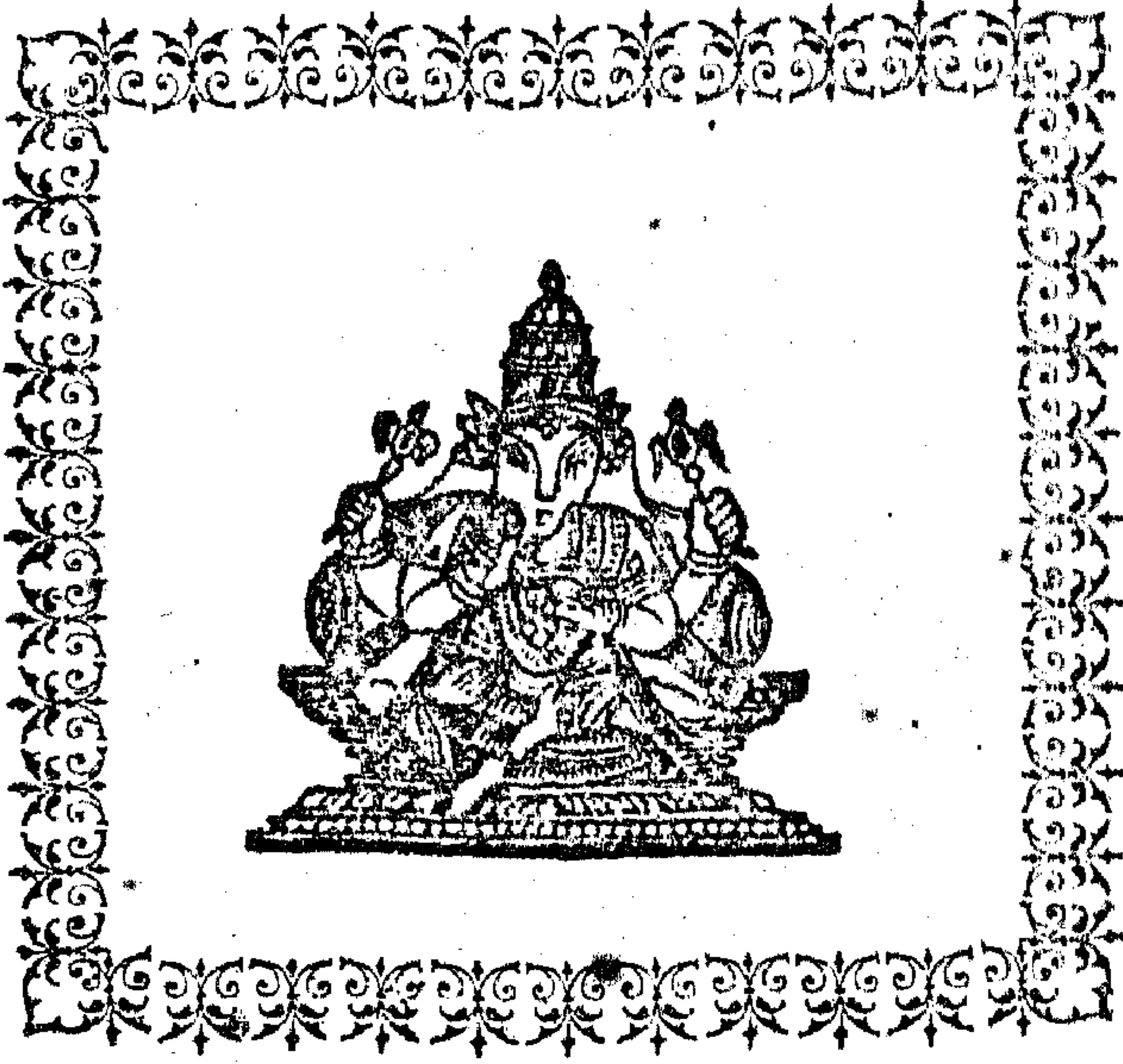
வேதாரணியம் மகா-ரா-ரா ஸ்ரீ ஐ. சுப்பிரம

ணியபட்டாரக ரவர்கள்

உயற்றியது.

நிலைமண்டி வாசிரியப்பா

திருவளர் சோலைசூழ் செழுந்திரு மறைசைப்
பதிதனில் வாழும் பாவலர் போற்றும்
பன்னருங் கீர்த்தியும் பரவு செல்வமுந்
தொன்மை தொடுத்த மன்னி வாழு
மறைமுதற் கேள்வி நிறைவுறக்கற்ற
சாற்றரும் பெருமை சாலத் தழைக்குஞ்
சுனற்கு மரன்மர பெனக்கென வாழுஞ்
சோமாஸ் கந்த பட்டாரக னென்னுஞ்
செந்தமிழ்ப் புலவன் செய்யநா வலர்நிரை
சின்னை மகிழ்ந்து தேனைச் சுவைக்க
விராமன் பழியடு நிராமய் குஞ்சர
மலாபுரை பதந்து மாண்புமிக் கெழுஉம்
இருபா விருபதா மிசைப்பாமலை
அன்புறத்தொடுத்தே யணிந்தனன் மகிழ்ந்தே.

உ

கணபதி துணை

ஸ்ரீவீரகத்திச் சேதகவிநாயகர்

இருபா விருபஃது.

காப்பு

பூ மேவு தொன்மறைசைப் பொன்னகரின் மன்
னியரு-டேமேவு வீரகத்திச் சேதகற்கு— மா
மேவு-நல்லிருபா நாலேந்து நானவில வான்
வன்றன்-சொல்லிருபும் பாசுந் துணை.

இருபா விருபத்து

நூல்

சீர்பூத்த வேதவனத் தெய்வப் பதிவளநுந்
கார்பூத்த வண்ணக் கணபதியே——யேர்பூத்த
வந்தனை யாதி வழுவா துளுற்றுதற்கு
வந்தனை யாதி மகிழ்ந்து

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா

மகிழ்ந்துள மதனூல் வணங்குதுங் கொண்டல்
சூழ்வன மதனிற் றொசூதியாய்த் துன்னிப்
பொழிமழை திங்கள் பொலிவுற மூன்றாற்
பழுக்குலைத் தெங்கும் பலவா சினியு
நெட்டிலை யரம்பையும் நிகரறு கந்தியும்
துகிலது நுடங்குந் தோற்ற த்தலைகட
லிப்பியுந் துட்பு மேனைப் பொருள்களுங்
கரைதனி லோங்கிக் காட்சிசெய் செம்மைக்
கன்னற் சாற்றுக் கயற்பனை பிறங்குஞ்
சாலியு முதலாச் சாற்றிய வளமு
மலகில வாகி யமைந்துறை செல்வ
மறைசையம் பதியின் மன்னிய வீர
கத்திச் சேதகக் கருணை மதம் பொழி
கனிற்றின் பொன்ன டிக்கடிகமழ் மலரே

உ

நேரிசை வெண்பா

கடிகமழந் தாமலராற் காதலித்துப் போற்றப்
படியிலின்ப மீயும் பதத்தை —— முடியென்ன

வீரகந்திச்சேதக விநாயகர்

நங்கம்மிற் சூட்டி நவையொழிப்பன மறைகை
ஐங்கரத்தா னென்றே யறி ௩

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா

அறிமின் மனனே யறிமின் மனனே
மூன்றொரு நாளின் மூவா முகந்தன்
போதத் துயிலைப் பொருந்து ஞான்றவன்
சொத்திர மிரண்டினுஞ் சொல்லருந் திறவி
ஊலக மனைத்து மொழிப்போ மென்ன
வும்பர்க டொகுதியுட்பனிப்புறவே
வந்தவ தரித்த மதுகை டபொலுங்
கோடிய தசனக் கொழுந்தனற் குஞ்சித்
தானவர் தம்மைச் சாய்த்திட வேண்டி
யவ்வரி தானே யவருட னமர்செய்
தாற்றா னுகி யான்றன தருளா
னேற்றுத்துதிக்க நொடிப்பொழு ததனி
லன்றார் மாயவடுதிற லதனே
டின்னுஞ் சிலவாமெழில்வரமீந்து
சுருதி வனத்திற் றேன்றிய வீர
கத்திச் சேதகன் கனைகழலடியே

நேரிசை வெண்பா

அடிவணங்கி நின்னருளை யாதரித்தேன்மேருத்
திடவரையிற்பார தததைத்தீட்டுமவடிமருப்புச்
செங்கைச் சிறுகட் பெருங்களிற்று மா முகந்துக்
கங்கைமுடி யாயெனைநீ கா ௪

இருபாவிருபஃது

நிலைமண் டில வாசிரியப்பா

காருறை கண்டன் கண்முன்றுடையோன்

மணிநிறக் கருப்பை மகிழ்வுட னொருநான்

மணித்தீவிகையின் மன்னியதுப்பை

அண்டி யுண்ணு மமைய மதனில்

விண்டெரிசுடரால் வெதுப்புற வத்திர

மன்னதுகெடெய் யமுத்திய தகையான்

மலினச் சுடரது மல்கொளி பெருகக்

கண்டொ மகிழ்ந்து கடலம் பாஞ்சுழ்

புடவிமுதலாப் புகன்மு வுலகை

அளித்தருளுதவு மத்தன் பாணி

மாங்கனி கொண்டு மனக்களிப் புற்றுங்

கயிலையங் கிரிநிலை கழலுற வேரொடு

மெடுப்பே னெனுமோ ரிகலுறு மவுணற்

செற்ற ஞான்றிசை சேருமி ராமற்

கடுத்த பெரும்பழி யகற்றிய வதனால்

வீர கத்திச்சேதகனென்ன

வியன்பெயர் தரித்த மேவுமுத் தமிழ்தேர்

நாவலர் குழுவார் நன்மறை வனமுறு

மத்தி முகத்தன மருட்பெருங் கடலே

பத்தி யுடனே பன்மலர் கொண்டு

பூசனை புரியப் போகமும் வீடு

மெளினினி லளிக்ரு மெனவிழைஞ் சுதுமே கா

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசை வெண்பா

தும்பை யணிசடிலத் தூயோன் மகிழ்மறைசை
யெம்பெருமான் வெண்கோட் டிபமுகனே-தம்
பெருமை

கொண்டிமறை தேடியி னுங் கூடரிய கோமானே
அண்டருளை நாயேற் கருள் எ

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

அருளுரு வாகு மைங்கரத் தெந்தை
அமர்பதி பலவினும் அரும்புகழ் மேவு
மறுதொழி லாள ரறைமறை யொலியுங்
காழியர்கோவுங் கருதரன் றேழுறு
நாவின மன்ன னுநவி ற்றிய பண்ணுறு
தமிழ்வே தத்தாற் றருகம் பலையும்
வாத ஓரன்மலைவுதீர் வாசகப்

பெருந்தொ னியோடு புராணமிடையரு
தோது கம்பலையு மும்பரிற் றுவவுங்
கீர மதுவே கிருத மனை துடி

யரம்பை தாடிமக் கனியா றென்றுட
னாகு மின்சுவை யான்றே ரமைத்த

குரலே துத்தங் கூறு கைக்கிளை

யுழையினி விளரி யுற்றதோர் தார

மெனப்பெயர் நிழீஇய விருனான் கொன்றிலா

விசைகளை முறையே யாழ்களி லமைத்துப்

இருபா விருபஃது

பாடல் விஞ்சையர் பரவுறு கான
 மமுதருந் தண்ட ரஞ்செவிநிறைப்ப
 வவனுறை தெய்வ யாழ்வல் லோர்கள்
 விரவி யெழுந்து வியனிசை கேட்பான்
 றெங்குடன் கந்தி யங்குறை நாக
 விருக்க மவைகளில் வேறுவே றுருக்கொடு
 பலராய்த் தோன்றிய பண்பெனக் கோரகை
 யவந்திகைக் குழுவு மகலா திலங்க
 இனையதென் றுரைக்கொணு விருஞ்சிறப் புற்று
 மன்னு மருமறை வனவீ ரகத்தி
 யடர்ந்த வாரணத் தடியினை மலரை
 யுன்னுமெய் யன்பரில் வுலகிற் றனாதிப
 னெனப்பொரு ளதனை யெய்திப் பின்னர்
 அண்டர்க டொழும்பத மமைவுற மேவி
 யுள்ளங் களிகொள வுற்றுவாழ் சுவரே

அ

நேரிசை வெண்பா

வாழ்வதனை வேண்டி டி னீ வல்லிகும்பு போலு

நெஞ்சே

போழ்மதிபோற் கேடுடையான் பொற்சடை

யான்—ருழ்வினையை

வேறாக்கி யின்பருள்வான் வீரகத்திச் சேதகன்

ரூள்

பேறாக்கி யாரருளைப் பேணு

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

பேணலைக் கரத்தாற் பெருமைசேர் மணித்திசு
 னெறியும் பாவை யெழிலுறச் சூழ்ந்த
 வுலகின் மன்னரா யுயர் வுறத் தோன்றிப்
 பசுபதி யெனவரு பலவற நவிற்ப்
 யோக மதனை யோவா துறூரும்
 பாணியிற் பவிகொளப் பாத்திர மதுகொண்
 டவனியின் மிசையே யலைந்திரந் துண்மரும்
 ஆமிரு திறத்தரா யமைந்தவர் தன்னி
 லருளமு தருளிப் பெருகுவா ரிகியே
 யரன்பெரு மகவே யைங்கரத் தேவே
 விடுவ சேனன் விகட மகிழ்ந்தே
 அரிதனக் காழி யளித்தருண் முதல்வ
 வீர கத்தி விற்றச்சே தகனே
 யெனப்பல வகையா யேத்திநின் றன்னேன்
 சிலம்பணி செல்வச் சிற்றடித் துணையை
 யுன்னினருன்னு ரினைய ரெனவே
 யறிகுவை குறளி லறத்தா நிதுவென
 அமைந்ததுங் காண்டி யாங்க்த னுண்மை
 சித்தமாய்த் தேர்ந்தே சின்மய வுருவப்
 பண்ணவ னிபமுகற் பரவுதி மனனே

நேரிசை வெண்பா.

மனனே யிடரொழிதி மன்னுயிர்க ளீன்ற
 தனமார் வரையுமையா டந்த—தனைநிகரில்

இருபா விருபஃது

வேதவ னப்பதியில் வீரகத்திச் சேதகனை
யேதமறப் பூசித் திர

யக

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா.

இரக்க முயிர்தொறு மெய்தும் போதச்
செல்வர்கள் சொற்றிடு தென்றமிழ்ச் சுருதியின்
பத்தர்கள் படனப் பயனது கொள்ளக்
குரைகட லுலகிற் குலமணி யமைத்த
புரிசைசூழ் நாரைப் பொருவி லூ ரதனிற்
றேன்ற நம்பிக்கு ச்சுட்டி யறிவித்
தாடக நகரி லமையும் பரையு
மிப்புவி யிடையிற் றப்பில்சீர் மாந்தர்
தமையுஞ் சாலத் தளர்வுற வருத்துந்
தாம முகத்துத் தானவன் றன்னை
யெப்படை யானுஞ் செற்றிட லரிதென
மணிமிளிர் மருப்பை யசிபடை யெனவொடித்
தன்னோன் மீதே யுய்க்க வக்கொம்
பவுண லுடம்புயி ராங்கிரண் டாக்கிக்
கடனீ ராடிக் கரந்தனி லமர
வலியுடை யாகுவாய் வந்தவன் னோனை
யேற்றதோ னுர்தியாய்ப் போற்ற வுகைத்துஞ்
சிட்டருக் குதவித்துட்டிக் கிரஞ்செய்
வீரகத் தியைக்காய் வேழ முகன்றனை
நால்வகை வீக்கொடு நனிவணங் குதுமே. யஉ

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

நேரிசைவெண்பா.

வண்ங்கித் துதிக்கமுனை வல்வினைக ணீங்
கு—மிணங்கித் திருவருள் வந்தெய்து—மணங்க.
மமும்-பொற்பமரு மாடப் புகழ்மறைசையைங்க.
ரத்துக்-கற்பகத்தைக் கண்களிக்கக் கண்டு. யந

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

கண்டநந் துகிசெயாக் கைதவ னெனினுங்
கட்டா மராயோன் கலுழக் கொடியோன்
றுருவியுங் காணாத் தொன்மையோன் மைந்த
சமையின தெட்டா மம்புலிக் குறைபிறை
முதலே யாக மொய்ம்புடைத் தனுமதி
வளர்சட்டி யீரு வருமொரு முதலேழ்
தினமுறு முனது திப்பிய நோன்பை
வெள்ளிற் கனியவல் விருப்புறு கன்னல்
சம்புவிள் கனியொடு சாற்று மிலட்டுக
மிவை முதலாக வெண்ணில பரப்பி
யிரக்கா பந்தன மியல்புட னணிந்து
முண்டகன் முடியரி யெண்டோட் செல்வன்
பாந்தட் படுக்கையன் பரவு மிராமன்
இலக்கண சுந்தரி யிவர்முறை முப்புர
மடவுங் குருட்டரா வங்க மொழிக்கவுஞ்
சானகி தன்னைச் சாரவுங் கொடிய
தீவினை நீங்கித் திருவொடு பொலியவும்
பண்டை நாளிற் பரவி நோற்றன

இருபா விருபத்து

றொன்பது கொண்டே யிராந்தவ மாந்தர்
 கருதிய வரத்தைக் கடிதினி லடைய
 யித்தலந் தன்னி னித்தமு முறைந்தி
 முறைப்படியாருச்சனை முடித்துத் துதிசெயு
 மிந்நயச் சிறப்பைப் பொன்னகர்க் கிறைவன்
 அக்கமீ னாஞ்ஞா றுயின பல்லா
 யிரமா யிருப்பி னினிது காண்டு
 மென்ன விருப்புற் றிசைத்துதி கூற
 மறைவன மமர்ந்திரா மன்பழி செற்ற
 தீன தயாபரத் தேவ தேவநின்
 சின்மய வுருவை த்தெரிசனப் படுத்தி
 மும்மல வலியைமுடிவுறக் களைந்தே
 அகங்களி கூர வாராருள் புரித
 னின்கட னாகுமற் றன்ன தேதெனி
 னுன்னாரு ளல்லா தொருசெய லீலையென
 நின்றரு மறைநினைக் கூறுவ தன்றே

யச

நேரிசை வெண்பா.

கூறுவஸ்கே னெஞ்சே கொடியவினை மாற்றுதி
 யேற்கூறுகொள மாப்போழ் குகனண்ணன்—
 மாறிவரு-மன்னு மறவியுயிர் மாய்த்தாண் றன் சே
 யெனவே முன்னியவன் றுணீ மொழி

௨௫

நிலைமண் டிலவாசிரியப்பா.

மொழியொணாச்சிறப்பான் முதன்மை படைத்த

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

கண்டவர் காணாக் காட்சிசெய் தில்லையிற்
கற்பகக் களிற்றெனக் கழறிய பெயர்கொ
டற்புடன் வேண்டு மடியவர் தமக்குப்
பொற்பொடு வரங்கள் பொலிவுற நல்கியும்.
பாடல மிலஞ்சி பகர் துரு மோற் பலஞ்
சம்பக நாகம் வம்பவிழ் நாரம்
வலம்புரி தாளி வருக்கை சூதம்
ஆமிரஞ் சாகி யகரு சாந்த
மிவைமுத லான வினுஞ்சிவ விருக்கமுங்
சூழுவோ டொன்றிக் கோடர மேழுபூட்
டிரத மிசையே யேறி நடாத்தும்
இரவியோ வென்றா விசைவுறு முயிர்கள்
விழிதொழிற் கொள்ள விழியா யுற்றே
னத்த னானத் தக்க மாணேன்
முப்புரஞ் செற்றநாண் முந்தவ னூர்கியி
னாழி யிரண்டினி லொன்றாய் நின்றேன்
அந்தணர் கொடுக்கு மருக்கிய நீருக்
கியையுங் கரியுங் கருவியு மாணே
னிணமவ னுயர்வை யிசைக்க முற்றுற
வாயிரம் படைவி யனந்தனு மொண்ணு
னன்னே னருளை யமைவர வடைதுமென்
றுன்னு வெழுந்தே யும்பரிற் றுவிப்
பந்தர்செய் தென்றும் பரிவுட னமையவுங்
மன்னபந் தர்க்கணி யாகுவம் யாமெனத்

இருபா விருபஃது

தெங்கினங் குலைகளொ டங்குயர்ந் தேகவு
 ரெட்டிலை தழைத்த கட்டாம் பைக்குழா
 மந்தர மாந ாரும்பெயர் கொண்கொ
 மன்னேன் சிறுபசி யகற்றுதற் காக
 முந்திச் சேறன் முறையென வெழுந்து
 துண்ணெனச் சென்று தூய்கனி யளித்தே
 யிஃதருஞ் சுகமென விசைதளச் சிவிறி
 கொண்டு குளிர்கால் குதுகலித் துதவ
 வெள்ளிலைக் கொடிசூழ் விரிதழைக் கந்தி
 யடைக்கா யளிப்பமென் றேக வின்னுந்
 தோற்ற முறுமொரு நாற்றிசை புகழும்
 பிறந்தவர் பிறவாப் பெரும்பதி யுறையும்
 பிஞ்ஞகன் தன்னைப் பிறைதுதற் பரவை
 தன்னிடந் தூதாய்ச் சாதக முறங்கு
 சிந்து வாரத் திருமல ருதிரு
 நடடுணங் கறலி னடுகா ணடாத்து
 மாண்புடைச் சுந்தரன் மறிதிரை யதனாற்
 றாள முந்நமணி தடங்கரை யெறியு
 முத்தா கதியின் மூழ்க வெறிந்த
 மாற்றுயர் போனனை மணிமிக விலங்குங்
 கமலா காமெனக் காண்டடா கத்தின்
 மருவி வெறித்த பொருவி நினத்தி
 லன்னுள் சிவதுரியா னிம்மாற் றுளதே
 ளுய ளுமிந்நினை நளற்கருள் செயலாள்
 டாந்நைந யுரைத்த மதகளி ரெனவுந்

109

வீரகத்திச்சேதக விநாயகர்

முடிந்தவர் முடியா நடையுறு நகரிற்
றுண்டி விநாயகத் தேவன்முத னெனவுந்
கொண்டே யுளவாங் குண்டி நீ சூலகிற்
பலதலந் தம்முட்பலவாக் கியாவைப்
பெற்றருள்வழங்கும் பீடு வாய்த்த
மாடக் குடுமி மதிதவழந் தேறு
மறைசையம் பதியின் மன்னி யுறைதரு
வீரகத்தி விற்ற்சே தகனிணைச்
செவ்வனசத்தின் நிகழடி மலரைப்
பாருற வணங்கிப் பரவுதும் யாமே

108

நேரிசைவெண்பா

யாம்பரவி நோற்கிலெமை யாணர்மறை சைப்
பதியி
லாம்பன் முகவண்ண லாட்கொள்ளும் ஆம்ப
லுண்
வண்டமுநு நன்மலர் தூய வாழ்த்த லுறு மவ்வை
தனைக்
கண்டருளி னன்கைலை காண்

107

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா

காணுந் தேறுங் களிமிகப் பெருக்கி
யிம்மை யம்மையென் றிரண்டினும் பயனருள்
வார னுசியாம் வளரிசைப் பதியின்
மந்தா கினியு மா வென்னடுவில்

சூரபா விருபஃது

வந்தூர் தோய வரமஞ்சன் செய்யும்
அன்னையிற் காம வருத்தினொள் கொடியோன்
றனகமுங் கணைதறிற் றுழ்வினை யதனை
முடிவுற நீக்கி முழுக்கதி யளிக்கு
மணிகன் னிகைகெயன மன்னபி தான
மூவுலகத்து முறையுடன் பரவுமந்
நன்னய வாவி நளிர் புனற் றேய்ந்தே
யிடையினத் துற்றவீ ரிரண்டின் மூன்றும்
வல்லின வைந்தில் வழங்கா றதனுடன்
அவ்வின நான்கி லமையீ ரொன்றரை
கூடிய வென்றைக் கூறு முறைகரித்
தக்க மணிவட மமைவுறத் தாங்கி
யியம முதலா மெட்டெனு மங்க
மலமறப் பயில்வோர் பவரத னுறு
மவ்விடம் வன்னி யருமா மூலத்
தருட் பெருங் கடவு ளமைந்ததி னுலங்
கல்லா னிழுவிற் காண ின்றவக்
கருணையங் கடன்முனங் கரையிலா முனிவர்
நொற்பெனத் தோற்றுநூ லாதி வனத்துள்
வீர கத்தியடர் விற்றகளி நேரீன்
அன்பர் குழாமென வென்பு கரைந் துருக
வானந்தக் கண்ணீ ரருவி பொழிய
வுரோமஞ் சிலிர்ப்ப வுடல்கம்பிக்க
நாதமு தழுப்ப நவி றுதி யளவில

வீரகந்திச் சேரதகவிநாயகர்

பரவி லிற்சூம் பாண்டம யின் றிக்
 காமம் பொய்யே காண நின்று லம
 அற மந் யமமை யாபி லவன தனக்கோர்
 கொள்கல மான கொடியனே ஓயினும்
 புத்தனா றொற்சிலை போதென வுறந்துங்
 கொடு மரப் புடைத்தலைக் கொண்டு பாசு
 பதக்கனை யீந்தும் பரிவுட னடியவ
 ரிடும்பை நீக்கு மெமையாண் முக்கணன்
 அளித் ததோர் புதல்வ னன்றியும் பழவைப்
 பதமுனி நாரதர் பரவுநற் காணமும்
 பண்டிலார் துதியு நண்புறக் கேட்டின
 மகிழ்ந்தரு ளுதவு மன்னனு நீயே
 யாதலென் பொருட் டருளானின் கடனே யு

நேரிசை வெண்பா.

நின்மலனாஞ் சங்கரன் றனோரின் முதற்புதல்வா
 தன்மப் பயனாந் தனிமுதலே-பொன் மலர்சேர்
 மாமறைசை யம்பதியில் வாழ்வருள வாழ்வானே
 யேமெனக் கீவாய்நீ யின் று. ந. சக

நிலைமண் டில வாசிரியாபா

இசைமணித் திரளா லிழைந்த புரிசை சூழ்
 சுருதியா ரணியத் துறநீ றொற்றினாக்
 கொம்ப நின் குரைகழ லம்புற லாக யிழை
 யிறையள வேலா மிசைகலி தினைமென
 வென்னுள மிசைவித் திழைந னிச்சி

இரட்டா விருப்பீஸ்

தான முயற்சி தவவளி யுடையவை
 தண்மை செல்வந் தாவது வாய்வை
 யியலிசை நாடக மென்னை முந்தியது
 வடமொழி யிவற்றின் வருமுறை வகுந்
 யின்னும் பலவா யிசைவுறத் துய்க்கு
 நற்போ கங்க னானுட வமுளி
 யாண்ட ருள்புரித வண்ண னின் கடன்
 ஆதவி னெளியே னாளுவினை யகற்றி
 வீரகத் திசையக்காய் வீநாயக்க களிதெனுந்
 தேவ சிகாமணி சிந்து || முகத்த
 சித்தி புத்தியாஞ் சீரணங் கிருவரை
 மணந்தோ யருடி மகிழ்ருட் சேரே.

உய

வாழி.

எண் சீர்க்கழி னெடி லாசிரிய விருத்தம்-

ஒது மாமறை யோர்களும வாழியே
 யுயர்வு தங்கிய வெச்சங்கள் வாழியே
 மாத வாதிய வானவர் வாழியே
 வான் மலிந்திடு மாணினம் வாழியே
 கா த நங்கிய கந்தரம் வாழியே
 கால காலன்றன் ரெண்டரும் வாழியே.
 போத மார்புல வேர்களும வாழியே
 போற்று மைந்தக் காமிக வாழியே.

வீரகந்திச்சேதக விநாயகர்

வேறு

காமரு சருதி னுதன் களைதழத் பத்திரிணியு
 தேமரு வாலயந்நைதத் திபழனி மாண்புநிசை
 காமரு வீழ நாட்டுக் கழுநீர் மா யமருநிசை
 தேமரு சாமிகாத தேடுகன் வாழிமன்கிணு.

(சீதாஸ்திப)

மன்னியநிருக்கூட்டத்தின் மரபினின் வந்து
 அன்னருஞ் சீர்த்தி வாய்ந்து பாவு சுபபையனும்

(ங்கி)

அன்ன பட்டாசகன்செ யன்ன சக்திராதி யோ
 யெந்நய மவையுமல்லி யிசைபெறகாழ்க மாதோ

ஸ்ரீ வீரகந்திச் சேதக விநாயகர்

இருபா விருபத்து

